

Kontakty z Mediami
i Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 55/14
Luksemburg, 9 kwietnia 2014 r.

Wyrok w sprawie C-616/11
T-Mobile Austria GmbH / Verein für Konsumenteninformation

Odbiorcom płatności można zakazać w sposób ogólny pobierania opłat od płatnika, niezależnie od wybranego instrumentu płatniczego

Taki zakaz może mieć zastosowanie także do operatora telefonii komórkowej

T-Mobile Austria, dostawca usług telefonii komórkowej w Austrii, w swoich ogólnych warunkach umów¹ przewidywała naliczanie od klientów opłat manipulacyjnych w przypadku płatności poprzez bankowość elektroniczną lub za pomocą formularza płatności. Dodatkowe opłaty w wysokości 3 EUR miesięcznie były zatem naliczane wobec konsumentów będących abonentami taryfy „Call Europe”, którzy wybrali takie sposoby płatności². Verein für Konsumenteninformation, austriackie stowarzyszenie konsumentów, uważa, że ta praktyka jest sprzeczna z austriacką ustawą o usługach płatniczych. Ustawa ta zakazuje bowiem odbiorcom płatności pobierania opłat niezależnie od wybranego instrumentu płatniczego. T-Mobile Austria uważa natomiast, że ani ta ustawa, ani transponowana przez nią dyrektywa Unii (dyrektywa dotycząca usług płatniczych³) nie mają do niej zastosowania, ponieważ nie jest ona dostawcą usług płatniczych, lecz operatorem telefonii komórkowej. Ponadto T-Mobile Austria twierdzi, że ustawodawca, z naruszeniem dyrektywy, nie uzasadnił omawianego zakazu oraz że formularz płatności nie stanowi instrumentu płatniczego w rozumieniu dyrektywy.

Na wniosek stowarzyszenia konsumentów sądy austriackie pierwszej i drugiej instancji zakazały T-Mobile zapisywania spornego warunku w nowych umowach oraz powoływania się na niego w umowach obowiązujących. Oberster Gerichtshof (sąd najwyższy, Austria) rozpatrujący sprawę w najwyższej instancji zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości o wykładnię dyrektywy w tym kontekście.

W dzisiejszym wyroku Trybunał stwierdził, że biorąc pod uwagę potrzebę pobudzania konkurencji i wspierania korzystania z wydajnych instrumentów płatniczych, dyrektywa wyraźnie przyznaje państwom członkowskim uprawnienie do zakazania lub ograniczenia prawa odbiorcy do pobierania opłat za korzystanie z danego instrumentu płatniczego. Uprawnienie to znajduje zastosowanie do korzystania z instrumentów płatniczych w ramach stosunku umownego pomiędzy operatorem telefonii komórkowej (odbiorcą płatności) i jego klientem (płatnikiem). Trybunał zauważył bowiem, że owo uprawnienie państw członkowskich dotyczy stosunku między „odbiorcą” a „płatnikiem” oraz że operator telefonii komórkowej i jego klient, gdy otrzymują płatność albo jej dokonują, mogą być zakwalifikowani odpowiednio jako „odbiorca” i „płatnik”.

Ponadto Trybunał zauważył, że uprawnienie państw członkowskich nie ogranicza się do zakazania pobierania opłat za korzystanie z danego instrumentu płatniczego. Przeciwnie, **zezwała ono również państwom członkowskim na ustanowienie ogólnego zakazu pobierania przez odbiorców opłat od płatnika niezależnie od wybranego instrumentu płatniczego, o ile przepisy krajowe w całości uwzględniają potrzebę pobudzania konkurencji i korzystania z wydajnych instrumentów płatniczych. Nawet jeżeli wykonywanie tego uprawnienia zakłada, że przepisy krajowe w całości uwzględniają ową konieczność, państwa członkowskie**

¹ W wersji obowiązującej w listopadzie 2009 r.

² Nie miało to natomiast zastosowania do abonentów, którzy wybrali polecenie zapłaty lub obciążenie karty płatniczej.

³ Dyrektywa 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniająca dyrektywy 97/7/WE, 2002/65/WE, 2005/60/WE i 2006/48/WE i uchylająca dyrektywę 97/5/WE (Dz.U. L 319, s. 1).

dysponują jednak zakresem swobodnego uznania przy jego realizacji. Do Oberster Gerichtshof należy zbadać, czy przepisy austriackie przestrzegają tego warunku.

Trybunał wyjaśnił ponadto, że zarówno polecenia przelewu w formie papierowej, jak i polecenia przelewu w formie elektronicznej stanowią instrumenty płatnicze w rozumieniu dyrektywy. Jeśli chodzi o interpretację pojęcia instrumentów płatniczych, wykazuje ona rozbieżności istniejące między różnymi wersjami językowymi tej dyrektywy. Biorąc pod uwagę istnienie takich niezindywidualizowanych instrumentów płatniczych, Trybunał stwierdził, że pojęcie instrumentu płatniczego w rozumieniu wspomnianej dyrektywy może obejmować zbiór niezindywidualizowanych procedur, uzgodniony przez użytkownika i dostawcę usług płatniczych, z których korzysta użytkownik w celu zainicjowania zlecenia płatniczego.

T-Mobile wniosła o ograniczenie skutków wyroku w czasie⁴. Trybunał jedynie wyjątkowo może zastosować takie ograniczenie. W tym celu konieczne jest w szczególności, aby jednostki oraz organy krajowe zostały skłonięte do zachowań niezgodnych z prawem Unii ze względu na istnienie obiektywnej i istotnej niepewności co do zakresu przepisów prawa Unii. Trybunał orzekł, że warunek ten nie jest spełniony w niniejszej sprawie, ponieważ austriacka ustawa o usługach płatniczych prawidłowo transponowała właściwe przepisy dyrektywy. Ponadto stwierdził on, że T-Mobile nie wykazała przed Trybunałem istnienia ryzyka poważnych konsekwencji gospodarczych. W rezultacie Trybunał odmówił ograniczenia skutków wyroku w czasie.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 22964106

⁴ Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, wykładnia przepisu prawa Unii dokonana przez Trybunał w ramach postępowania prejudycjalnego wyjaśnia i precyzuje znaczenie oraz zakres określonego przepisu, tak jak powinien lub powinien być on być rozumiany i stosowany od chwili jego wejścia w życie. Wynika z tego, iż w ten sposób interpretowany przepis może i powinien być stosowany przez sądy również w odniesieniu do stosunków prawnych powstałych przed wydaniem wyroku rozstrzygającego w przedmiocie wniosku o dokonanie wykładni, jeżeli ponadto spełnione są wszystkie przesłanki pozwalające na wnoszenie do właściwych sądów spraw dotyczących stosowania tego przepisu.